

מסורת הש"ס

(ב) רש"ל, (ג) גי' רש"ל לקמן.

תורה אור השלם

- 1 לזה רשע ולא יִשְׁלֵם
וְצִדִּיק חַוְנָן וְנֹתָן;
תְּהִלִּים לוֹ כֹּא
2 פִּצְנִי וְהַצִּילֵנִי מִיַּד בְּנֵי
נָכָר אֲשֶׁר פִּידָם דָּבָר שָׂוֹא
רַמְתִּים יַמִּין שְׂסָרָה
תְּהִלִּים קֹמֵד יֵא

הגהות הב"ח

- (א) רש"ם ד"ה ואנכי
 וס' לא נצי למישקל כ"ל
 ומצא ליה נחמק: (ב) בא"ד
 ונלצא מידו בדין דעבדו:
 (ג) תוס' ד"ה אנכי וס' דלא
 מתגבר לאזקומה בגון דלא
 ידעו:

חזקת הבתים פרק שלישי בבא בתרא

חורין שיכול בע"ח לגבות מנכסים משועבדים במקום אמאי אינו מעיד הרי אין לא ריוח ולא הפסד אם

אִי דֹאִית לִיָּה אַרְעָא אַחֲרִיתִי עֲלֵיהּ לִידִידָה הָדָר
אִי דֹלִית לִיָּה אַרְעָא אַחֲרִיתִי מֵאִי נִפְקָא לִיָּה
מִינֵיהּ עֲלֻוֹם דְּלִית לִיָּה אַרְעָא אַחֲרִיתִי דֹאמֵר
לֹא נִיחָא לִידִידָהּ יָלוּה רִשְׁעֵי וְלֹא יִשְׁלֵם סוֹף
דְּקוֹפָא לְגַבִּי אִידֵךְ נִמִּי לוֹה רִשְׁעֵי וְלֹא יִשְׁלֵם הוּא
דֹאמֵר לִהְבִּי זִבְוִי לָךְ שְׁלֹא בִּאחֲרִיתִי מִכְרִי
רַבָּא וְאִיתִימָא רַב פְּפֹא דְסִלְקִין לְעִילָא
וְדִנְתַחֲתִין לְתַתָּא הָאִי כִר יִשְׂרָאֵל דּוֹכִין לִיָּה
חֲמִירָא לְיִשְׂרָאֵל חֲבִירָה וְקֹא אַתִּי עֲבוֹ"ס וְאִנִּים
לִיָּה מִינֵיהּ דִּינָא הוּא דְמַפְצִי לִיָּה מִינֵיהּ וְלֹא
אֲמָרְן אֲנִים מְכִיר בְּה שְׁהִיָּה בְּת חֲמִירָו
אֲבָל מְכִיר בְּה שְׁהִיָּה בְּת חֲמִירָו לֹא וְלֹא
אֲמָרְן אֲלֵא דֵלֵא אִנִּים לִיָּה לִידִידָהּ וְלֹאֲכֻפָּא
אֲבָל אִנִּים לִיָּה לִידִידָהּ וְלֹאֲכֻפָּא לֹא אֲמִירָמ
אֲמֵר "אֲפִ" לִיכָא כָל הָנִי לֹא מֵאִי עֲמֻמָּא מִדַּע
יָדַע דַּסְתֵּם עֻבְדֵּי כּוֹכְבִּים אִנִּים הוּא שְׁנָא' אֲשֶׁר
פִּיהֶם דָּבֵר שׁוֹא וְיִמְיִנִם יִמִּין שְׁקֵר: "אֲמֵן אִין
לֹא חֻזָּקָה וְכו': אֲמֵר רַבֵּה ל"ש אֲלֵא שְׁמֵר
לֹא בְעֵדִים אֲבָל מִסֵּר לוֹ שְׁלֹא בְעֵדִים מִתּוֹךְ
שִׁיכּוּל לֹמֵר לוֹ לֹא הָיוּ דְבָרִים מְעוּלִים כִּי אֲמֵר
לִיָּה נִמִּי לְקוֹחָהּ הָאִי בִידִי מְהִימֵן אֲמֵר לִיָּה
אֲבִי" אִי הִבִּי "אֲפִילוֹ בְעֵדִים נִמִּי מִתּוֹךְ שִׁיכּוּל
לֹמֵר לוֹ הַחֲזֹרְתִיו לָךְ כִּי אֲמֵר לִיָּה לְקוֹחָהּ
הָאִי בִידִי מְהִימֵן אֲמֵר לִיָּה רַבָּא מֵי סִבְרָת
הַמִּפְקֵד

ל והלכן דינא הוא דמפלי
 (ומהלם קדש) ויביא עדים
 ר"ס"ם יצמי דינא דהם. (דדוקא
 לא לאת דבעינא דין לאין דה
 מראה: ולא אלא דנרין
 לקוח שהיא בת חמורו של
אכל בירר בה בו לא.
 דלה בניתו של מוכר וחסם
 אכוס המכור: "לא אלא מר.
 לא אינס את החמור ואת
 שגו הוא טעם. והלכן נקט
 חילוק דאמרינן לא. מפלי
 ויבא לא בני. איני מביח דה
 הכי לא מפלי ליה דקתם
 מיימר במראה הוא: אלא
 לא חדא חדא אלא אכוס
 האין לו חוקה לשעון לקוח
 ואת בגדיי לו את כליו:
 פני עדים לחקני והלכן
 האומן ורבה הביח חובטו
 דמכריא וכלל המעסק
 דמחשבת לתמידי ופ"ה"ה

האומות צבית האומות שאין יסורים
ההומותיך כן בעני פלוגי ופלי
צבדים א' טעין אומר פ' ופלי
אוי נאמן אומר דלם אומר פ' ופלי
קון פ' האי גוונא לא אומרי
מילתא דעבדתי לאנגליא לא
לא מפר לא שלם צבדים
דלא אין תרי עבאוי להאומות
ידי ולקוח הוא שמכרתו לא
מחן שיכול נאמן לא היו
וי ומכרתו לא נאמן צבא
הא דלא ממתי לים לרין צבא
ולא אומ' דליכא עדי מסיתו
אין לקמן ענדיל אליו ורבי
אין. לרבה אחא לא ראה
אין ומי ריבא דלא ראה

מה.

י עזיה הדר. הוה מלי לשטיי כגון
הדר אארעא אחרימי דאית ליה ואס
אחרת ומש"ה אינו מעיד עליה דנוגע
ה. תימה דג"מ שיפטרו אס יתעשר
ושמא בשביל כן אין לפוסלו לעדות

כיון דהשפא לא מרויח מידי:
ד"נא הוא דפסצי א"ה. חתמה
 לרשב"א דלוימא ליה אחימי
 רחיה דבדן טרפה וואסלס כל דאפילו
 לגבי ישראל מצי למימר הכי כל שכן
 לגבי עכו"ם ויש לומר דהמירי כגון
 שגדיי עכו"ם שן דן עובדיהם הויא
 דעכו"ם הלכך חייב לפאזו:

אבל מסר לו שלם בעדים מחור
שיבוע דומר בור אין כלרס
מחור שיהי יטול נמר אין בידל
דראה בראה מיירי בדמוח אחקפחא
דאחי דראה עבדו אלח ה"פ מחור
שיטול לומר לא היו בראה מעולס
מכא ליד בורות אמונת אלח בורות
שנבר אין נמי תהא מכרתו לאחר
מכרו לי דכפ' הקונטרס ואס תאמר
תמי אירי אונן דאין לו חוקה היכא
דמסר לו בעדים אפי' אחר נמי כיון
דמסר עדים שנא לרי' בחבור פקדון
ואפילו לא ראה תמי דמסיק שררן
למחור לו בעדים ונקמן פירי לא כל
המחור מקוס קשה דמאי ק"ד דרנב וי"ל
נעון שמר לו בעדים קסם ואל פירס
צפניהם אס בחורת מחר אס בחורת
פקדון ולהי דוקא אונן אין לו חוקה
דמסתמחא לתקן מסר לו כיון דלא
פירס אבל אחר מלגל פירס שווא

הוא ורב נחמן בר יצחק דפרץ בסוף
הא אחר י' ט' חזקה לא מסתבר ליה
דיעבא דלא שמיך דפרץ ס'נלעיל
ידיש מאי קאמרי דלא שמיך שמוכר
כל נמי רב נחמן בר יצחק לא פרץ
אי דליכא עדים אחר אמאי י' ט'
עורת פקדון אחא ליהדי דלא מסתבר
דלא שמיך כלל הקשה בקונט' אמאי
ה' העשויין להשליש ולהשמיך ומיר
שמיך שייך גבי כל אדם אכל הכא
יין לתקן ור"י אומר דשמיך רגיל לתקן
יין להשליש ולהשמיך שייך בין לגבי
יכיר שמיך נחמן ואין יכול כל שם
ולהשמיך שלא להשיא עמ'ו שם רע
הוא לתקן יכול לתן לאומן המכיר
לכן י' ט' חזקה שלא בעדים:
שיבא צופר החורזין ע"פ ב"ר.
בין י' עדים לאין עדים אלא בראה
ופלו היכא דליכא עדים לא מהימן
אלא ראה אף על גב דליכא עדים
ורסין ק' אלא לדידך היכא דליכא
עדים

עדין עדים שצמורת פקדון לא ידו
 כי אמתרין בסענועת (דף מה.) דאפי
 הם למדינתה הים נאמן. ומיהו לא זמן
 יס פלוני ופלוני והכלו להם למדינת
 יס לא היה יכול לומר פרעמי בפני
 יוס ולמחר כי הדרי עדים ממדינת
 יין הטלית בידו דמחור שיכול לומר
 יין דברים משולם שלא מקרת לו ויהיה
 ינו אלא אפילו אם ראו בעשוי עדים
 יכל אחר מקרו לי שמכרת לו והוא
 יכח דלא מסר לו בעדים ל"ש ראו
 יאמר אידך לקומוין כי ביד ראו
 ילה וסידרת לכל שכניו אדם משאל
 יא לא ראה ים לו לאומן חזקה
 יו בעדים צין דאפי עשוי הטלית
 יו וחומיו לך דכירא לא לאפי
 המפקיד

עין משפט
גר מצודה

קנא א מ'י פ'יע מה'ל
מכרה ה' ד סמג לאין
קט טושיע ח'ית ס'י דרס
ספ'ק ב:
קנא ב מ'י פ'יע מה'ל
טובן ה'א סמג טפון
זח טושיע ח'ית ס'י קלד
ספ'ק א:
קנב ג מ'י שס ה'ל ב
טושיע שס ספ'ק ב:

רבינו גרשום

[illegible]